

Bibliotheca Rhetorum

In Quo Orationes Sacrae, & Panegyricae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

In idem Argumentum. Oratio XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71028](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71028)

ambo paribus animis atque odijs, donec infelix
juvenis, quem servatum vellemus & incolumem,
lethali confossus vulnera animam exspirat, brevi
quantumvis ad pœnitendum temporis spatio priva-
tus. O duras miseri adolescentis vices! ô sortem
asperam, ô mortem acerbissimo fletu deplorant-
dam!

Hinc porrò sumite exemplum, quod vo-
bis ex usu sit, Adolescentes. Intelligite, quanti sit
ad salutem æternam vocanti Deo esse obsequentem:
ac si vocem Domini aliquando audieritis, oro vos
atque obtestor cum Regio Vate, *nolite obdurare corda
vestra*, Psal. 94. Verum sit haec tenus satis ostendisse
quanti momenti sit ad salutem, divinam in eligendo
vitæ statu vocationem sequi; jam quibus illa vocatio
rationibus innoscere possit, diligenter inquiramus.

DE STATU VITÆ RITE ELIGENDO.

*Vias tuas, Domine, demonstra mihi, & se-
mitas tuas edoce me.* Psal. 24.

ORATIO XX.

Quae dicta sunt nuper à nobis ad demonstrandam
divinæ vocationis sequendæ necessitatem, nul-
lus ego dubitem, Adolescentes, quin ita convi-
cerint unumquemque vestrum, ut animis benè præ-
paratis

paratis nihil aliud optandum supersit, nisi ut certis
indicijs divina vocatio se prodat. Hæc autem su-
premæ voluntatis declaratio circa vitæ statum, qui vo-
bis eligendus incumbit, etsi singulare divinæ benefi-
centiæ munus reputari debet, propter arctissimam,
quam habet cum ipso salutis negotio necessitudinem;
tamen nihil est, quod tam ultrò vobis revelet Deus,
si passim obviam, ac positam in medio divini consilij
perspiciendi rationem exhibueritis.

Verum, ne quid desiderandum vobis relinqua-
tur ad perfectam argumenti, quod tractamus, abso-
lutionem; attendite animis, & triplicem, quam ho-
diè vobis subjicio divinæ voluntatis cognoscendæ
viam accipite. Consulendum ipse ante omnia Deus,
quid facere de unoquóque vestrum velit, hoc primum.
Adhibendus in consilium divinæ voluntatis interpres,
aliquem dico probatæ virtutis ac sapientiæ virum,
hoc alterum. Denique perscrutanda in se ipso divi-
næ voluntatis quasi semina, hoc Terium. Hæc sunt,
Adolescentes, certissima & nunquam fallentia ad eli-
gendum feliciter vitæ statum præsidia. Verum heu!
quām præposterè, quām perversè bona pars homi-
num ordinis illius rationem invertit! Dixi Deum
ipsum ante omnia consuli oportere; at quām mñli
sunt, quibus parùm interest, vel scire, vel sciscitari
quid velit Deus, si modò mundum ducem habeant,
& consentaneam ipsius opinioribus atque institutis
vivendi formam amplectantur!

Hinc quia illæ conditiones vitæ maximo sunt
apud homines in pretio, quæ plurimum habent aesti-
mationis in vulgus, & reverentiam quandam atque
auctoritatem conciliant; nemo ferè est, qui, si per-
venire ad illas possit, aut ad easdem non aspiret to-
tis animis, aut deliberatione matniori, priusqnam
contendat illuc, opus esse arbitretur. Hinc filius fa-
miliæ nobilis, si fuerit multorum fratum natu ma-
ximus, ratam vel ex hoc uno vocationem habet; pa-

ternam

ternam dignitatem animo præcipit; neque suspicari veniet in mentem potuisse se alteri vitæ instituto à divinâ providentiâ destinari; nimurum sic invalidit usus, ita vivitur: ac si quis religiosior paulò aut deliberandum sibi putet, aut abjectis contra morem ac consuetudinem paternæ domus commodis strictioris vitæ molestias amplectatur, ab alijs exploditur, ab alijs sanioris consilij viris prodigijs cujusdam loco reputatur.

Dixi adhibendum aliquem probatæ virtutis ac sapientiæ virum, quo divinæ voluntatis interprete uti liceat; at quæ solet esse multorum agendi perversitas, si quam in eligendo vitæ statu difficultatem patiantur? quos adeunt in e hujuscem momenti consiliarios? quibus penitiores animæ suæ recessus aperiunt? Dicámne, Adolescentes? amatores mundi, rerum terrenarum sectatores, flagitosos plerumque & corruptelâ depravatos in consilium adhibent: eorum dicta, tanquam effata, responsa tanquam oracula reverentur; eorum se duci arbitrio, regi voluntate, libidine circumagi patiuntur: qui tamen omnes, cùm cæci sint, & duces cæcorum, quid primum est evenire; nisi quod dicebat Christus, *cæcus si cæco ducatum præstet ambo in foream cadunt.* Math. 15. Quidam sapientiores in speciem prioribus, at nihil tamen re ipsa cauiores rem destinationis suæ totam parentum voluntati moderandam relinquunt, rati neque se etiam obsequij in ea re sui mercede carituros, si, quod illi, à quibus hauserunt lucem, æqui bonique consuluerint, inquisitione ulteriori prætermisâ, ultrò amplectantur. Quos quidem quantum sua ratio fallat, vel ex eo licet intelligere; quod parentum plerique, quoties de promovendis ad aliquem vitæ statum liberis cogitant, non tam providere solent, quid æternæ ipsorum saluti maximè conduceat, quam ut eas agant in vita partes, unde plurimum sibi liberisque suis gloriaræ & emolumenti accrescat.

Dixi

Dixi denique in eligendo vitæ statu perscrutanda in unoquoque quædam quasi semina, quibus divina voluntas te prodit. At id ipsum quām pravè interpretantur, qui tam insitas à natura, quām inductas consueudine mala cupiditates ita consulunt, ut eam inter cæteras sortem ambiant, quæ effrænatis ac corruptis affectibus favere impensiùs possit.

Et mirabitur postea quispiam, si adhibitis tam ineptis consultoribus in eas plerique vices incurvant, in quibus multis jaætati tempestatibus, & crebris alli- si scōpulis tristissimum denique naufragium faciant. Cavete igitur, Adolescentes, ne in eadem pericula aliquando incidatis; occludite diligenter aures vestras perniciosis consiliarijs; audite lubentius Spiritum sanctum salubriter sacris in Literis unumquémque vestrū commonentem. *Fili, si te lactaverint peccatores, ne acquiescas eis; Prov. 1. Fili, post concupiscentias tuas ne eas, & à voluntate tua avertere.* Eccl. 18.

I. P A R S.

Ad quem igitur ibimus, Adolescentes, nisi ad eum, qui verba vitæ æternæ habet? Dominum JEsum intelligo, qui de se ipse profitetur. *Ego sum via, veritas & vita.* Joan. 14. *Via est*, inquit Bernardus, *hunc sequamur: veritas est, fidem habeamus: vita est, ad eum adspicemus.* Accedite igitur ad eum cum fiducia; efflagitate omni studio divinam lucem, quæ te nebras mentis vestræ dissipet, & voluntatis pertinaciam emolliat. Initate votis & obsecrationibus; neque dubitate, quin facilem Deum ac placabilem inveniatis. Nam si tam solenni jurejurando fidem ipse suam obligavit, pollicitus ratas se habiturum petitiones nostras, *Petite, & accipietis. Si quid petieritis Patrem in nomine meo. dabit vobis* Joan. 16. Dicite amabo, Ecquando lubentius exauditum iri vos ab omnipotenti Deo arbitramini, quām dum postulabitis

labiis omni ope rem illam, ex quâ vestra pendet æternitas.

Erumpite igitur frequenter in has voces cum Regio Psalte. Psal. 24. *Vias tuas, Domine, demonstra mihi. & semitas tuas edoce me.* Ecce, Domine, quantum in me est, propero venire ad te; at non satis scio, quâ potissimum insistam viâ. Video quotidie tam multos in unoquoque vivendi instituto, qui à recta virtutis, salutisque semitâ deflectunt: nulla est vitæ ratio tam sancta, quâ quis abuti ad perniciem suam non possit, nisi tu illam proprio voluntatis tuæ sigillo consignaveris. *Deus meus, illumina tenebras meas.*

Ps. 17. *Notam fac mihi viam, in quâ ambulem.* Ps. 142. Statim atque divini tui luminis splendor illuxerit, & offusam menti depulerit caliginem, pergam, quacumque juss eris. Non me vel viarum angustiæ, vel locorum asperitates, vel difficultatum salebræ à proposito deterrebunt. Gratiæ tuæ præsidio fretus, ibo medios inter salutis hostes imperterritus, nec timebo mala, dum mecum eris, Domine, & sub umbra alarum tuarum incedam. *Quid me vis ergo facere, Domine JESU? quid faciendo vitam æternam possidebo?* Luc. 10.

Ita compellandus amanter Deus, Adolescens Christiane, quisquis es; si divinæ dispositionis ordinem manifestum tibi fieri volueris. Neque satiæ est semel atque iterum ita Deum solicitâsse; sed iteranda frequenter preces ejusmodi, quoties aut ad orandum accedis, aut templa ingrederis, aut divinis rebus adfisisti, aut peccatorum fordes sacro Pœnitentiæ lavacro abluis, aut Christi Domini corpus intra penitissimas pectoris tui partes excipis. Tunc enim providere potissimum debes, ne quate tam pretiosi temporis particula prætereat; quin Deo plenus, atque, ut ita dicam, Deo animatus rem illam tanti ad salutem momenti cum eo liberiūs ac familiariūs excutias; latentes ipsius sensus scruteris; erumpentem clam

clam ex intimis cordi tui penetralibus ejus vocem audias; & quidquid statuere de te ipsi placuerit, ejus te arbitrio regi promptum ac paratum exhibeas. Sic ut cum juniore Samuele verè & ex animo profiteri possis, *loquere, Domine, quia audit seruos tuos.* 1. Reg. 3.

Aliam Deus instituit sive nobis declarandæ voluntatis rationem, sacras Literas intelligo; in quibus tam clarè non inquam, tam manifestè loquitur, ut quid velit ab unoquoque nostrum, ignorare non liceat. Sic Antonium olim solitariæ vitæ principem, & Nicolaum illum Toleninum privatis negotiis eripuit, & asperissimo vitæ instituo mancipavit. Evolvenda sunt ergo & animo retractanda diligenter illa Christi oracula, quibus Religio Christiana suis veluti principijs ac fundamentis tota nititur. *Quid prodest homini, si mundum universum lucretur, animæ vero suæ detrimentum patiatur, aut quam dabit homo commutationem pro animâ suâ.* Matth. 16. *Quàm difficile est, Disvitum intrare in regnum cœlorum.* Matth. 19. *Stulte habet nocte animam tuam repetunt à te, & quæ parasti, cuius erunt?* Luc. 12. *Quàm angusta porta & arcta via est, quæ dicit ad vitam, & paucis sunt, qui inveniunt in eam.* Matth. 7. *Regnum cœlorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.* Matth. 11. *Væ vobis, qui ridetis nunc, quia lugebitus, & flebitis. Væ vobis, quia habetis consolationem vestram.* Luc. 6.

His & alijs Christi documentis perpensis serio, & ad severum examen revocatis, cogitabis tecum, Adolescens Christiane, quid te facere deum oporteat, ut ad normam veritatis Evangelicæ vitæ rationem elegisse videaris. Intuebere animo punctum illud temporis, quo tibi cedendum erit è vivis & in domum æternitatis tuæ commigrandum. Quid fecisse velim, inquires, cui vitæ generi optem adhæsisse, cum motiar? Forensi? Religioso? Sacerdotiali?

dotali? Militari? Mihine tunc proderit aggestos pecuniarum acervos animæ meæ dispendio cumulasse? an juvabit quidquam ad salutem exemplum è turba cæterorum mortalium amplissimis honoribus præfullisse? an gaudebo inter mundanas delicias, & mollissimas quasque voluptates vitam contrivisset? Quid æquius est, quid rationi consentaneum magis, quam ut mihi præstandum putem, quod præstissimum lætabor; id amplectendum judicem, quod amplexum fuisse me tum minime pœnitcat:

II. P A R S.

Tamen si consulto per frequentes preces, & series sacri eloquij meditationes Deo nondum satis constaret vobis, quod potissimum vitæ genus inendum incumbat; alteram breviter subjicio vobis voluntatis divinæ indagandæ viam, nimirum ut, re communicatâ cum aliquo probatæ virtutis ac sapientiæ viro, ipsius consilijs, atque responsis standum omnino æstimetis. Est enim illa divini regiminis satis frequens, atque usitata ratio, ut non per se, sed per eos, quos præposuit suæ voluntatis interpretes, sua nobis consilia declareret, & aperiat. Talem se olim Christus exhibuit, cum Paulum invas electionis ad portandum nomen suum coram gentibus ac Regibus assumpsisset. Ille, ut scitis, Judaicæ Legis æmulator ac vindex, spiransque minas ac cædes in Discipulos Domini literas à Principibus Sacerdotum acceperat, & pergebat Damascum, ut, si quos invenisset Christianæ Religionis cultores, illos vincitos traheret, ac Jerosolymam perduceret. Ecce autem cum iter faceret, & appropinquaret civitati, circumfulsit eum lux repente de cælo, & excusus, quo ferebatur, equo, dejectusque in terram, inter erumpentes sonitus ac fragores insonantem auribus suis vocem audijt. *Saule, Saule quid me persequeris? Act.9. Ego sum Iesus.*

*3Eſus quem tu perſequeris. Hac cœleſti admonitione
converſus & in aliū mutatus omnino virū Paulus
cūm ſubjeciſſet: Domine, quid me viſ facere? Ibid. Non
erudit̄ Paulum per ſemet ipſe Christus, ſed mittens
eum ad Ananiam, dixit. Surge, & ingredere civitatem
& ibi dicetur tibi, quid te oporteat facere. Interim Domi-
nus in ſomniſ Ananiam admonuit, & quod mini-
ſterij geniſ Paulo crederet, edocuit, & dixit ad Ana-
niam Dominus. Vade, & quare Paulum Tarsensem...
quoniam uas Elec̄tionis eſt mihi, ut portet nomen meum
coram gentiſ & Regiſ & filiis Iſraēl. Ibid.*

Nolite igitur deinceps mirari, Adolescentes,
ſi flagitato ſeptiū divino lumine, ad perſpiciendum
vitæ ſtatum, quem ingredi vos Deus velit, ſuſpen-
ſus hærebit animus, nec cui potiſſum iſtituto
adjungat ſe ſe, intelliget. Sed adite confidemter
viros illos, quos Dominus conſtituit conſcientiæ
veſtræ moderatores, & Paſtores animarum veſtra-
rum. Illi, illi ſunt, per quos erudiri vos licebit, quid
ab unoquoque veſtriū Deus requirat: deponitum
apud eos eſt destinationis veſtræ mysterium: hanc
illis Deus imposuit provinciam, ut ſecurum vobis
tramitem aperiant, & ſe laborioſiſſimæ cujuſque
ac diſſiſilis viæ duces adjungant. Existimate to-
tidem Ananias illos eſſe, quibus aperuit Deus, quæ
veſtris iſporum oculis abſcondit. Hoc præſtate
tantum, ut intimos animi veſtri recessus cum inge-
nuo candore recludatis; ut variaſ veſtri cordis
tam in bonum quām in malum propenſiones atque
affectiones ſine ſuco exponatis: ut immiſſos iden-
tidem diuini luminis radios, & arcanos cœleſtiſ
gratiæ motus fideliter expandatis: denique ſic
animo præparati ad eos accedire, ut eorum respon-
ſa, tanquam totidem oracula & indubitata divinæ
voluntatis iudicia accipiatis, & exequenda virili-
ter proponatis.

R

III. PARS.

III. P A R S.

Restat jam unum, Adolescentes, ut in eligendo
vitæ statu se ipsum unusquisque consulat: quâ in
re tria vos monebo potissimum. Ac primò qui-
dem investigandus in vobis singularis ille situs ani-
mi, constilenda arcana illa propensio voluntatis,
quam natura ipsa indidit; quæ recentibus è partu
ita sit impressa, ut infantiæ, pueritiæ, atque ado-
lescentiæ gradus decurrentibus constanter adhæ-
serit; Istos enim plerisque videmus esse igniculos,
qui statim erumpant in apertum, & alios ad bel-
lica pericula, alios ad preces, ad cantus templique
ministeria, alios ad privatam solitariamque vitam
ab ipsis incububulis inclinent. Hæc, inquam, levia
quædam sunt præsagia futuræ consuetudinis, &
quasi divinæ voluntatis semina: horum etiam ha-
benda ratio est, præsertim si non immisso extrin-
secus, sed sponte liberèque suscepta; non nova,
sed nata nobiscum atque edita; non intermissa,
non volubilia, sed firma, sed continua; non ullo
motu cupiditatis, aut spe utilitatis aut libidinis labe
corrupta, sed puro, sed pio cum affectu divinam ad
laudem æternamque salutem unicè referantur.

Pròximum est in corporis animique faculta-
tes inquirere sedulò; an illi, de quo agitur, vitæ
statui convenient? Tenuissimis es viribus, fragili
& propè nulla valeitudine, vigiliæ, inediæ impa-
tiens, & bellicis, aut religiosis laboribus te desi-
nas? Tardiore es ingenio, ignarus, hebes in Lite-
ris, nullâ proficiendi voluntate, nullâ spe: & ad
sacerdotium, ad curam animarum, ad verbi divini
administrationem adspiras? Mâle te profectò, im-
prudenter, temerè alienis ministerijs immisces.
Huc te si Deus invitaret, ijs te instruxisset faculta-
tibus, quæ sunt officijs ejusmodi necessariæ. Ad
illa nihilominus tot impar officijs accedis? à di-
vinâ voluntate declinas, discedis.

Postre-

Postremum est, Adolescentes, ut ad pravas etiam affectiones animi, tam eas, quibuscum nati estis, quam illas, quas peccandi consuetudo induxit, diligenter attendatis: non quidem, ut eam putetis eligendam vitæ conditionem, quæ prævis illis cupiditatibus impensiùs faveat; sed potius illud præferatis inter cætera vivendi genus, quod majora vobis ad refrænandos libidinum motus præsidia suppeditet. Videndum ergo accurate unicuique vestrum, an sibi à natura sic comparato, hac imbuto consuetudine, his animi motibus agitato, viæ ille status, quem ambit, congruat, & ad salutem idoneus sit. Quot in eo pericula, quot adjumenta Christianæ pietatis, qui vitandi scopuli, quot vitijs suis fomenia, quot remedia sufficiat. Avarum te, cupidum te nosti? vita hæc avaritiam sovet? hanc fuge; si sequeris, de te æcum est. Incontinentem te, intemperantem, libidinosum fastaris? vita hæc soluta, mollitiæ proxima, delitijs affluens? hinc discede; nî facis, de salute tua clamatum est. Sed vitam reperiisti, quæ medicinam avaritiae, libidini frænum, intemperantiae repagulum, incontinentiae modum allatura sit? bene est; hic te securum, huc te vocatum existima.

Antequam facio de hoc argumento dicendi finem, sinite adjiciam pauca, quæ orationi toti coronidis loco sint. Primum est; cum ad indagandam Dei circa vos voluntatem accedetis; animum, quantum erit in vobis, ita comparete, ut nullam conditionum omnium ambiat impensiùs, sed omni prorsus affectu nudatus ac spoliatus ad omnem cœlestis gratiæ impulsu præparatus veniat; quamdiu enim in aliquod speciatim vitæ institutum ultro inclinabit, vix ac ne vix quidem, mihi credite, cupiditatis incitationes ab internis vocantis Dei motibus licebit internoscere.

Deinde ut in excutiendo vocationis vestra

R 2

nego-

negotio laborandum esse vobis quantocum existimetis. Eam enim jam attigitis plerique maturitatem ætatis, quæ deliberandi eam de re vobis necessitatem imponeat. Neque illud etiam verebor proficeri, nullum fore unquam vitæ vestræ tempus, quo divina benignitas sua vobis ad rem hujusmodi lumina vel lubentius, vel magnificentius impertiat. Agite enim, erit deinceps flexus ætatis divinæ majestati acceptior, quam ille quem decurritis? Ecquando erunt vel mores magis candidi, vel vita purior, vel à gravioribus flagitijs vita alienior? Jam ipse frequentissimus Sacramentorum usus, assiduum precandi studium, diligens quædam & accurata in obsequiis pietatis Christianæ officijs sedulitas, quanta sunt ad promovendam vocationis divinæ notitiam adjumenta! Quærите igitur Domum, dum inveniri potest, invocate eum dum propè est. Ibai. 55. Postquam semel disciplinæ illius, sub quâ adolescitis, cancellos prætergressi latam ac spatiōsam mundi semitam primis vestigijs consignaveritis, quis scit, num vos tam flexiles ad omnes gratiæ suæ impulsus Deus inveniat? An non multo potiori jure timendum, ne tunc cupiditatum vestrarum æstibus iricitati, exundantis undique corruptionis profluvio abrepti, perniciosis nefariorum hominum exemplis depravati, sic in omne flagitorum genus incurritis, ut iratus vobis merito Deus, aut celestes lumintis sui radios omnino subtrahat, aut eos impertiat tantum, qui nec offusas cæcitas vestræ tenebras dissipent, nec cordis vestri duriem emolliant? Veniet fortassis tempus illud, cum occæcatis pravâ peccandi consuetudine mentis vestræ oculis & obturatis cordis auribus, nec exhibentem se vobis Deum cernere, nec audire vocantem poteritis. Igitur dum lucem habetis, ambulate in luce, ne vos tenebræ comprehendant. Joan. 12. Perscrutamini, dum integrum est, divinæ voluntatis indi-

indicia, &c, quam facit jam Deus rei momenti hujus cognoscendæ facultatem, in lucro ponite.

Denique oro vos atque obtestor cum Regio Vate, Adolescentes, *Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra.* Psal. 94. Si pro suâ in vos benignitate Deus Optimus Maximus, quid velit ab unaquoque vestrûm, notum atque perspectum fecerit; videte ut vocanti Deo obsequamini. Ne vos vel cupiditatum illecebræ, vel blanditiæ parentum, vel liberioris vitæ amor deterreant, quominus divinæ voluntatis arbitrio moderandos vos penitus permittatis. Felices fortunatique, si quos ē vobis Deus speciali quadam benevolentia complexus ex communi illâ, quæ totum pœne orbem depravavit, corruptionis massâ selegerit, ut in puriore cœli plagâ collocatos obsequio suo mancipet. Caveant illi inter cæteros, ne vocanti Deo obsurdescant; ne inanibus austerioris paulò vitæ difficultatibus perterriti oblatam sibi pergendi ad beatam immortalitatem semitam ingredi refugiant. Meditentur secum identidem terribiles illas voices, quas divinæ vocationis prævaricatoribus Deus comminatur. *Vocavi & renuisti; extendi manum meam, & non aspexistis; onne consilium meum & increpationes meas neglexistis, & ego* Audite, Adolescentes, horrendas indignantis & fulminantis Dei minas & contremiscite, & ego in interitu vestro ridebo & subannabo vos. Prov. 1.

Ego misertus tui, infelix Adolescentis, & tristissimum, quod jamjam subiturus es, fatum avertire cogitans, aperueram tibi securum viæ trahitatem, quem feliciter ingressus per varias vitæ hujus tempestates ac metuendos scopulos ad beatum felicitatis æternæ portum evasisses; prævidebam quām parùm præsidij adversus corruptelam morum nanciscereris in medio nationis pravæ positus: noveram te in vitium flecti facilem ac cereum, fe-

lici quidem atque ingenuâ indole præditum, sed proponum plûs æquo ad voluptatem. Inter laudabiles illos, quibus ad pietatis virtutisque studia ferebatur, affectus, perspiciebam quædam corruptæ semina, quibus si perniciosa vis exempli & deliciarum illecebræ pabulum ac fomentum afferrent, in turpissima vitia aliquando excrescerent. Hæc, inquam, omnia cùm probè scirem, cùm periculosa saluti tuæ fore liberioris vitæ formam præviderem, invitavi te, vocavi te, attraxi te ad severius quidem ac sanctius vivendi institutum; nec illuстрare mentem puriori lumine, nec arcanis motibus impellere voluntatem destiti. Tam notum tibi, tam spectatum feci, quid vellem, nihil ut obscurum, nihil ambiguum superesset; sed consilium meum despexisti, increpationes meas neglexisti, vocavi & renuisti; Et ego in interitu tuo ridebo & subsannabo te. Vocabis me vicissim ruinæ tuæ proximus; ego autem non exaudiam; lacrymas tuas, suspiria despiciam, & quam tibi ipse nexueris calamitatis seriem non dissolvam.

Atque utinam, Adolescentes Christiani, non tot tamque illustria divinæ ultionis exempla supererent. Hinc sumite documentum, Adolescentes, quanti sit exhibere se vocanti Deo docilem & obsequenterem: quâm ineluctabilis pernicies illis immineat, qui monstratam à divinâ Providentiâ vitæ semitam inire neglexerint: quâm sit arduum atque operosum declinantibus ab eo speciali tramite optatum felicitatis æternæ terminum unquam assenti. Quamobrem hortor vos iterum atque iterum, ac vehementer obtestor, ut, quâm sedulò debet unusquisque vestrum in eligendo vitæ statu divinam voluntatem perscrutari, tam diligenter eandem sequi, postquam innotuerit illa, contendat.

ORA.